

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Варна, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иваничка Д. Славкова

Членове: Жулиета Г. Шопова
Светлозар Г. Георгиев

при участието на секретаря Нели Ст. Йовчева
в присъствието на прокурора Вл. Д. Т.
като разгледа докладваното от Жулиета Г. Шопова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20213100601196 по описа за 2021 година

Производството е по чл.313 и сл. от НПК.

С Присъда № 260002/21.04.2021 год., постановена по НОХД № 71/2020 г. Районен съд – гр.Девня, Четвърти състав е признал подсъдимата П. АТ. ИВ., от гр.Варна, с ЕГН:*****,... за ВИНОВНА в това, че:

1. На 02.10.2015 год. в с. Николаевка ,обл.Варна, в качеството си на длъжностно лице - Директор в Основно училище "Христо Ботев " с. Николаевка, при условията на продължавано престъпление, в кръга на службата си съставила официални документи – Свидетелство за основно образование серия Е-15, № 014350, с рег. № 509-15 от 02.10.2015 год., издадено на лицето Н. Д. З. и Свидетелство за основно образование серия Е-15, №014351 с рег. № 509-16 от 02.10.2015 год., издадено на лицето Ю. Н. Н., в които удостоверила неверни обстоятелства, а именно, че лицата са завършили основно образование, с цел да бъдат използвани тези документи, като доказателство за тези обстоятелства, поради което и на основание чл.311,ал.1във вр. чл.26,ал.1 и чл.54 от НК ѝ е наложил наказание "лишаване от свобода" за срок от ЕДНА ГОДИНА, чието изпълнение на основание чл.66,ал.1 от НК отложил с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ,

както и наказание "лишаване от право" да заема държавна ръководна длъжност в учебно заведение в структурата на Министерство на образованието и науката за срок от ТРИ ГОДИНИ ,на основание чл.311,ал.1,вр.чл.37,ал.1,т.6 вр.чл.49,ал.2 от НК.

На основание чл.189 от НПК подсъдимата П.И. е осъдена да заплати сторените по делото разноски в размер на 143,26 лв. по сметка на ОД на МВР – Варна.

Недоволна от така постановената присъда останала подсъдимата, която я обжалва в предоставения за това законен срок, чрез редовно упълномощените си защитници-адв. Йоана Лозанова –Паланкова и адв. Г.Х.-САК. Излагат се съображения за неправилност и необоснованост на постановения съдебен акт, като се пледира присъдата да бъде отменена и постановена оправдателна такава. Навеждат се доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила при установяване на фактическата обстановка, както и такива за неправилно третиране на доказателствата по делото, поради което присъдата следвало да бъде отменена. В проведеното пред въззивната инстанция публично съдебно заседание защитника на подсъдимата-адв.П.Христов – ВАК, поддържа изцяло жалбата така, както е подадена, излагат се доводи за недоказаност на повдигнатото обвинение и отправят искане за отмяна на обжалваната присъда и постановяване на оправдателна такава.

Представителят на ВОП счита жалбата за неоснователна, а съдебния акт за правилен и законосъобразен. Пледира се, че присъдата е мотивирана и съобразена изцяло със събраните доказателства, а наложеното наказание е правилно индивидуализирано. Счита фактическата обстановка по делото за напълно и правилно изяснена. Твърди, че липсват основания за отмяна или изменение на присъдата, като се пледира поради неоснователност на подадената жалба, съдебният акт на първоинстанционния съд да бъде потвърден.

Въззивната инстанция след като прецени изложените в жалбата доводи, доказателствата по делото, становищата на страните изложени в съдебното заседание и след цялостна проверка на присъдата съгласно чл.313 и чл.314 от НПК, прие за установено следното:

Защитника на подсъдимата-адв. Христов не приема за установена по несъмнен начин описаната в обвинителния акт фактическа обстановка. Твърди, че подсъдимата не е извършила умишлено деянието, а е била

„подведена" от отразените от друго лице оценки в главната книга. Считат, че поради наличие на противоречие в показанията на свидетелите, същите не следва да се кредитират. Молят съда, да признае подс. П. И. за невиновна по възведеното обвинение, предвид ниската обществена опасност на деянието и ненастъпване на противоправни последици, както и поради липсата на умишъл в действията на подсъдимата, като алтернативно моли да се наложи по-ниско наказание предвид ниската обществена опасност на деянието извършено от подс.П.И..

В първоинстанционното производство пред ДРС, подс.П.И. е дала обяснения, в които отрича напълно изложената в обстоятелствената част на обвинителния акт фактическа обстановка. Твърди, че не е имала мотив да осъществи процесното деяние. Не отрича да е подписала инкриминираните документи, но твърди, че това е станало най-вероятно „неволно", без да ги погледне, когато са ѝ били поднесени за подпис заедно с други документи.

В последната си дума пред ВОС изразява становище, че счита себе си за невиновна и моли да бъде оправдана.

След преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 08.03.2005 г. подс. П. АТ. ИВ. от гр. Варна била назначена на длъжност Директор на ОУ „Христо Ботев", с. Николаевка, общ. Суворово, обл. Варна. През учебната 2014/2015 г. свидетелите Ю. Н. Н. и Н. Л. И. /с предишни имена Н. Д. З./ - и двамата от гр. Варна били вписани като ученици в осми клас в управляваното от подсъдимата училище в с. Николаевка, обл. Варна. Техен класен ръководител бил свид. К. М. К., а по предмета математика им преподавала свид. Б. В. Б.. И двамата ученика трайно не посещавали учебните занятия, поради което свид. Б. Б. им поставила оценки „слаб 2" по преподавания от нея предмет математика за първия и за втория учебен срок. През м. юни и м. септември 2015 г. били проведени допълнителните първа и втора изпитна сесия, на които и двамата свидетели не се явили. През учебната 2015/2016 г. подс. П.И. сформира паралелка 9/девети/ - ти клас в училището, с класен ръководител свид. С. В. – П.. Въпреки че имали слаби оценки по математика, в края на учебната 2014/2015 г., свид. И. /З./ и свид. Н. били записани от подсъдимата в дневника за девети клас на 2015/2016 г. учебна година в паралелка „Работник в производството на кулинарни изделия в заведенията за хранене и развлечения" под № 10 /Н. И./ и под - № 14 /Ю. Н./. Това обстоятелство било отразено също така и в електронната информационна система „Админ" на Министерството на образованието и науката към 15.09.2015 г. При този случай двамата следвало да се явят на трета допълнителна изпитна сесия, като поради това, на 02.10.2015 г. подс. П.И. в качеството си на Директор на ОУ „Христо Ботев" издала Заповед № РД-07-85/02.10.2015 г., която била вписана в книгата за регистриране на заповедите на директора под № 85 на стр. 104, ред последен. Съгласно заповедта изпита по математика следвало да се проведе на същата дата - 02.10.2015 г. от 15, 00 часа. Със същата заповед била определена комисия по дежурство с квестори свид. Г. В. Н.а и свид. З. Ю. Я.. За председател по оценяването била определена свид. Б. Б., а за член по оценяването свид. Г. С. П.. В заповедта било вписано, че до изпит се допускат само три лица - свид. И. Р. Д., свид. Н. Л. И. /Н. Д. З./ и свид. Ю. Н. Н.. Като на този поправителен изпит се явила само свид. И. Р. Д., а

свидетелите Н. И. /З./ и Ю. Н. не се явили, при което е следвало да повторят класа. Въпреки ,че двамата по –горе посочени свидетели не се явили на третата допълнителна изпитна сесия, подс. П.И., в качеството си на Директор на училището им издала свидетелства за завършено основно образование, както следва - свидетелство серия Е - 15, № 014351 е рег. № 509-16 от 02.10.2015 г. на името на Ю. Н. Н. и Свидетелство за основно образование серия Е - 15, № 014350 е рег. № 508-15 от 02.10.2015 г. на името на Н. Д. З.. И двете свидетелства представлявали оригинални бланки, одобрени от МОН с номенклатурни номера 3-30. И в двете свидетелства била вписала оценка „Среден 3" за учебен предмет математика. И двете свидетелства били подписани от подс. И. за директор и от свид. С. П. за класен ръководител и подпечатани с печата на училището. Номерата 508 и 509 били вписани в издадените свидетелства за завършено основно образование. За дата на вписването била отразена датата на изпита 02.10.2015 г. По късно - на 29.10.2015 г. двете свидетелства били регистрирани и в електронна система „Админ" към МОН и подписани с електронния подпис на подс. П. АТ. ИВ.. Тези свидетелства за основно образование не били връчени на двамата ученика - свидетелите Н. И. /З./ и Ю. Н., тъй като те не знаели, че имат издадени такива. В периода от 02.11.2015 г. до 30.11.2015 г. комисия в състав старши експерти от РИО - Варна и представители на Община Суворово започнали проверка в ОУ“Хр. Ботев", с. Николаевка, обл. Варна, като на тях бил представен Протокол № 1/02.10.2015 г., в който само на свид. И. Д. била нанесена оценка „Среден 3", а срещу имената на Н. Д. З. и Ю. Н. Н. графите били празни. Протоколът носил подпис на свид. Б. Б. в качеството и на председател на комисията по оценяването, както и от подс. И. в качеството ѝ на директор на училището. В протокола като член по оценяването било отбелязано и името на свид. П. Б., но не бил подписан от нея.

На неустановена дата по време на проверката подс. И. повикала в кабинета си свидетелките З. Ю. Х. и Г. В. Н.а и им наредила да подпишат Протокол за дежурство при провеждане на писмен изпит по математика - 3П. Двете свидетелки подписали протокола, като за „квестор" на стр. 245 от т.2 от ДП от Протокола за дежурство при провеждане на писмен изпит по математика –3П от 02.10.2015 год. има два подписа ,като първа положила подписа си свид Г. Н.а и под № 2-свид.З. Я.Х.. Протоколът бил лично подписан от подс. П.И. за „директор/ръководител",като „Приел“. В него фигурирали имената на свидетелите И. Д., Н. З. и Ю. Н. като лица, допуснати до писмения изпит по математика, проведен на 02.10.2015 г., като срещу всяко от името в графа 11 „подпис на квестора" имало положен подпис. На стр.246,т.2 от ДП,като едно от най-важните доказателства следва да се отбележи и „Протокол“ № 1/02.10.2015 год. за резултат от писмен изпит по математика-3П ,в който като „Председател“ е вписан свид.Б. В. Б.,а за членове П. Б. П. .В него обаче е отбелязано ,като явил се на изпита само свид. И. Д. с обща оценка „Среден 3 „ и подписите положени на стр.2 от този протокол са на Председателя –свид. Б. Б. и на директор-подс.П.И..Факта за извършено нарушение от страна на подс.П.И. се вижда и от Констативен протокол находящ се на л.94/т.1 от ДП, № КМ ОД 11-286 от 14.05.2016 год.,за проверка извършена от Регионалния инспекторат по образованието –гр.Варна от която е изяснено ,че „ От направената констатация ,следва,че учениците не са завършили успешно осми клас и нямат право да продължат обучението си в девети клас предвид изискването на чл.111,ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за народната просвета,според които ученикът завършва

класа само ако по учебните предмети от задължителната подготовка има годишна оценка най-малко „Среден 3“. От извършената проверка на Инспектората в протокол приложен на стр.95, т.1 от ДП, също е видно извършено нарушение на нормата на чл.147, ал.1, т.1 от т.12 от ППЗНП от подс.П.И. с това, че на титулната страница неправилно е вписано, че учениците са от 9 клас/в действителност те са били в осми клас, не са отразени зададени теми, кога е започнал изпитът, № на билета, брой на получени листове, час и минути на предаване на писмена работа. На втората страница дори не е вписан реквизитът „От допуснати до изпит в залата не се явиха“ и на трета страница липсва името на председателя на изпитната комисия, получения брой писмени работи за преглед и оценка и подпис. Тоест Директорът на училището-подс.П.И. не е осъществил контрол съгласно своите правомощия по чл.147, ал.1, т.1 от ППЗНП-при попълването на протокола за дежурство при провеждане на писмен поправителен изпит. От извършената проверка в протокол приложен на стр.97, т.1 от ДП е видно и, че Директора на училището –подс.П.И. не е осъществил контрол по попълването на лични картони, като на първа страница липсва снимка и подпис на ученика. Изписаните оценки по математика „Среден 3“ в личните картони на учениците Ю. Н. и Н. З. не отговарят на действително установеното в дневника на осми клас „професия“ „Работник в производството на кулинарни изделия в заведенията за хранене и развлечения“ за 2014/2015 г. учебна, където е изписано, че учениците имат оценка „Слаб 2“. Информацията в Главната книга за учениците е изписана с молив, което е нарушение на чл.82, ал.1 от Наредба № 4 и което няма стойност на безспорен факт. Като Директорът на училището подс.П.И. се е подписала в Главната книга, като е заверила с подписа си верността на информацията в същата, класният също е подписал книгата и с това удостоверява фактите и обстоятелствата по нея. Фактически с изписването на „минава“ и математика „Среден 3“ е отразено, че учениците завършват основно образование, което не отговаря на действителността

В главната книга с химикал за двамата свидетели като годишни оценки по математика за осми клас било вписано „слаб 2“ и отразено, че не са се явили на юнска и септемврийска сесия. С молив били извършени следните записвания: че учениците ще се явяват на поправителен изпит - „изпит математика“; като резултат от изпита - „матем. среден 3“; като забележка - „минава“. В хода на досъдебното производство е изготвена комплексна съдебно -графическа и техническа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и е прието от съда като обективно и компетентно дадено. Като заключението от нея е следното:

1. Положеният подпис за „Директор“ в Заповед № РД-07-85/02.10.2015 г. за провеждане на Трета допълнителна изпитна сесия за учебната 2015/2016 г. е положен от подс. П. АТ. ИВ.;
2. Положеният подпис за „Директор/Ръководител“ в Протокол № 1/02.10.2015 г. за резултата от писмен изпит по математика - ЗП е положен от подс. П. АТ. ИВ..
3. Положеният подпис за „Председател“ в Протокол № 1/02.10.2015 г. за резултата от писмен изпит по математика - ЗП е положен от свид. Б. В. Б..
4. Положеният подпис за „Директор“ в Свидетелство за основно образование серия Е-15, № 014351 с рег. № 509-16 от 02.10.2015 г. на

името на Ю. Н. Н. е изписан от подс. П. АТ. ИВ..

5. Положеният печат на ОУ „Христо Ботев“ - с. Николаевка, обл. Варна е идентичен с печата на ОУ „Христо Ботев“ - с. Николаевка.
6. Положеният подпис за „Директор“ в Свидетелство за основно образование серия Е-15, № 014350 с рег. № 508-15 от 02.10.2015 г. на името на Н. Д. З. е изписан от подс. П. АТ. ИВ..

От извършените очни ставки в съдебно следствие от Районен съд-Девня, положен на л.146 от НОХД 71/2020 год., в Протокол от 21.10.2020 год. между свид. З. Х. и Г. Н.а се установява по един категоричен начин, че на двете като квестори им е бил предоставен за подпис от директорката/л.150 от с.заседание пред ДРС/ един празен непопълнен протокол в учителската стая. Като свид.Б. е дала показания, че не е разполага с пин-парола за ел.подпис на директора и съответно не е логично друг да подписва документи за училището, освен директора.

За да приеме за безспорно установена гореизложената фактическа обстановка, настоящата инстанция приема като достоверни показанията на свидетелите Б. В. Б., Ю. Н. Н., Н. Л. И. /З./, З. Ю. Х., Й. С. Х., П. Б. П., Г. В. Н.а, Б. И. А., К. К., Г. П. и тези на свид. И. Р. Д., дадени пред орган на ДП на 25.10.2018 г. и приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 пр. 2 от НПК. Доказателства оспорващи показанията на тази група свидетели, извън твърденията на подсъдимата по делото няма. Всеки един от тези свидетели, включително и самите свидетели Ю. Н. и Н. И. категорично заявяват пред съда, че двамата не са се явили на допълнителната поправителна сесия, проведена през м. октомври 2015 г., като за това освен самата подсъдима, няма кой друг да разпорежи провеждане на такъв изпит. Тоест и ВОС приема, че допълнителен поправителен изпит по математика в това училище все пак е имало, като на него се е явило единствено лицето -свид. И. Д.. Съдът приема това обстоятелство за доказано, изхождайки от кредитираните изцяло и приобщените по реда на чл. 281 ал. 4 вр. ал. 1 т. 2 пр. 2 от НПК нейни показания от 25.10.2018 г. Дори и в тези показания свид. Д. е заявила, че не си спомня нито на коя дата е бил проведен изпита, нито кои са били квесторите, нито на кого е предала писмената си работа, нито кой ѝ се е обадил за този изпит и кой я е въвел в залата. Датата, на която е бил проведен изпита не се установява и от другите налични доказателства по делото, поради което съдът приема, че това е станало на неустановена дата през м. октомври 2015 г. Доказателства, че изпита е проведен именно на тази дата- 02.10.2015 г., както е било разпоредено със заповедта по делото липсват.

Факта обаче, че на въпросния изпит не е имало квестори е безспорно установен по делото с оглед показанията на свидетелките :З. Х., Г. Н.а, Б. В. Б. и Б. А.. Дори и след проведената между двете свидетелки очна ставка, те не се разколебават в категоричното си твърдение, че не са били квестори на подобен изпит и са подписали протокола за дежурство по време на проверката на РИО и по нареждане на своя ръководител и работодател - подс. И.. Въпреки, че този протокол не е бил обект на изследване от графологическата експертиза, всяка една от двете свидетелки заяви пред съда, че подписа положен в графа 11 срещу името на лицата, допуснати до изпита не е техен. Твърденията на тези свидетелки се подкрепят и от показанията на свидетелите Б. А. и Б. В., които също заявяват, че по нареждане на подсъдимата двете учителки са подписали протокола за дежурство по време

на проверката от РИО, когато се е разбрало за издадените дипломи на ученици, неприсъствали на допълнителния поправителен изпит. Макар и да не го заявява категорично от показанията на свид. Б. Б. става ясно, че тя също е била принуждавана да напише оценка „среден 3“ на двамата неявили се ученика, на което тя твърдо е отказала. Поради тази причина в подписания от нея Протокол за резултата от писмен изпит по математика тя е вписала оценка единствено на свид. И. Д., чиято писмена работа е проверила лично. Писмената работа на свид. И. Д. е била проверена и от свид. П. П., а не от свид. Г. П., вписана като член по оценяването в Заповедта на директора за провеждане на трета допълнителна изпитна сесия. Причината за това е, че последната е била в отпуск по майчинство по това време, който факт очевидно не е бил съобразен от подсъдимата при издаването на Заповед № РД-07-85/02.10.2015 г. Тези факти се установяват безспорно както от показаният на свидетелите Б. Б. и П. П., така и от тези на свид. Г. П.. Твърденията на подсъдимата, че свидетелите Б. Б. и Б. А. са участници в „заговора“ срещу нея, за което впоследствие са били „наградени с директорски постове“, са голословни, несериозни и недоказани. Напротив - показанията на тези свидетели се потвърждават от напълно незаинтересовани по делото лица, каквито са тримата бивши ученици в училището. Същите категорично опровергават твърдения от подсъдимата факт, че свидетелите Ю. Н. и Н. И. са се явили на третата допълнителна изпитна сесия, която са издържали успешно и заради това имат издадени свидетелства за завършено средно образование. Заявеното от свидетелите, чиито показания съдът кредитира не се разколебава по никакъв начин и от показанията на разпитаните по искане на защитата свидетели. Съдът не приема показанията на свид. С. П. за обосновани „логични и верни“, тъй като категорично се опровергават от налично по делото обективно доказателство, каквото е заключението на съдебно - графологичната експертиза. Свидетелката отрече пред съда да е автор на ръкописния текст, нанесен с молив в главната книга „среден 3“ и „минава“. От изследването на главната книга по категоричен начин се доказва, че изписания с молив текст в нея срещу имената на двамата свидетели е изписан именно от свид. П.. Експертизата установява също така и че личните картони на двамата ученика за осми клас са попълнени от тази свидетелка, въпреки, че тогава класен ръководител е бил свид. К. К.. Следва да се отбележи и факта, че и ако тя е потвърдила нещо различно, то би уличила себе си в извършването на престъпление, тъй като категоричния факта по делото е, че така отразените в тези документи обстоятелства относно допълнителния изпит по математика за двамата неявили се на него свидетели не са неверни. По делото не се установява категорично нито кога, нито защо тази свидетелка е нанесла оценките от поправителния изпит по математика на двамата свидетели в главната книга и е отразила, макар и с молив за всеки един от тях, че „минава“. Най – логичното би било обяснение за това, че свид. П. е вписала оценките в главната книга по нареждане на подс. И., с цел да се заличат следите от издаването на инкриминираните документи с невярно съдържание. Относно обясненията на подсъдимата, то съдът ги разглежда критично и преценява с оглед двойнствената им природа -от една страна са доказателствено средство, но от друга страна са един от основните способности за осъществяване правото на защита и средство за излагане на защитна версия. Като в своя защита същата обяснява, че обвинението е било в резултат на заговор срещу нея, организиран от РИО с цел отстраняването ѝ от поста директор на училището в с. Николаевка, обл.

Варна. По искане на защитата първоинстанционния съд е разпитал група свидетели, които не са били разпитани в хода на досъдебното производство. Същите са потвърдили само твърдяното от подсъдимата, че в кабинета ѝ се е помещавало и работното място на зам. директора по това време, чиято длъжност е заемала свид. Б. Б.. Това не доказва, че някой друг е съставил инкриминираните две свидетелства и ги е поднесъл за подпис на подсъдимата, а тя ги е подписала „неволно“. От друга страна обясненията на подсъдимата са и вътрешно противоречиви, тъй като тя единствено твърди, че не е отразявала неверни обстоятелства в двете свидетелства за завършено основно образование, тъй като свидетелите Ю. Н. и Н. И. са се явили и издържали допълнителния поправителен изпит по математика. А нейното твърдение няма как да бъде вярно, тъй като видно от регистрационната книга, през м. октомври 2015 г. са издадени само три броя свидетелства за завършено основно образование - на свидетелите И.Р., Ю. Н. и Н. И.. През м. октомври 2015 г. подс. И. е разписала само 3 бр. свидетелства за завършено средно образование, две от които с невярно съдържание, които няма как да не забележи. Версията ѝ, че е пренесла „механично“ оценките на тези трима ученици от главната книга се опровергава от факта установено по делото, че подсъдимата е знаела, че на изпит се е явила само свид. И. Д.. Това обстоятелство е отразено и в подписан от нея документ -Протокол №1/02.10.2015 г. за резултат от писмения изпит по математика, в който фигурира единствено името и оценка на свид. И. Д.. От изводите на ВОС е видно, че този протокол е съставен след датата, която носи, най - вероятно също по време на проверката. Това се извежда и от факта, че подс. И. е знаела, че свид. Ю. Н. и Н. И. не са завършили успешно осми клас и лично тя ги е записала да продължат в девети клас, както и че тя е познавала двете момчета и свид. И. Д.. За нея е било необходимо тези ученици да продължат образованието си, за да може да запази маломерната сформирана паралелка в девети клас в училището, което е управлявала.

Допълнително доказателство относно авторството на деянието е регистрирането на инкриминираните свидетелства за завършено образование в електронна система „Админ“ към МОН на 29.10.2015 г. Видно от приложената по делото справка от администратора на системата е, че това е станало с електронния подпис на подс. П. И., с пин кода с който е разполагала само тя. Като за датата на инкриминираното деяние първоинстанционния съд, както и настоящата инстанция са приели, че деянието е извършено на отразената в документите дата 02.10.2015 г., тъй като липсват доказателства то да е извършено в друг ден и час.

За съставомерността на деянието по чл.311 ал. 1 от НК , от обективна страна са били установени три обстоятелства - че субектът на престъплението е длъжностно лице, че като такъв е съставил официален документ и, че в този документ са отразени неверни обстоятелства. А с това си деяние е установено категорично, че подсъдимата е притежавала качеството „длъжностно лице“ по смисъла на чл. 93 ал. 1 буква „б“ от НК, защото е заемала длъжността „директор“ на ОУ"Хр. Ботев" с. Николаевка, обл. Варна и като такава е съставила два официални документа, в които е удостоверила неверни обстоятелства, а именно - Свидетелство за основно образование серия Е-15, № 014350 с рег. № 509-15 от 02.10.2015 г., издадено на лицето Н. Д. З. и Свидетелство за основно образование серия Е-15, № 014351 с рег. № 509-16 от 02.10.2015 г., издадено на лицето Ю. Н. Н.. Съдът

счита, че за процесното престъпление не може да бъде приложен предвидения в специалната част привилегирован състав за "маловажен случай" по смисъла на чл. 93 т. 9 от НК. Хипотезата на посочената обща разпоредба е приложима при липса или незначителност на съставомерни вредоносни последици или с оглед на други, смекчаващи отговорността обстоятелства. От субективна страна престъплението е осъществено при форма на вината пряк умисъл, като подсъдимата е съзнавала несъмнено факта, че съставя свидетелства за завършено основно образование, в който нанася недостоверни оценки за успеха на свид. Ю. Н. и Н. И. по предмета „математика". Тук прекият умисъл е обусловен и от специална цел на извършителя - да бъдат използвани инкриминираните документи за удостоверяване на невярното обстоятелство, че двамата ученика са преминали успешно в девети клас, за да се сформира нова паралелка. Степента на обществена опасност на деянието съдът определи като висока, като взе предвид, че негов предмет са два официални удостоверителни документи за завършена степен на образование и чрез същото се засяга сериозно не само доверието в удостоверителната стойност на официалните документи, но и законово регламентирани обществени отношения в сферата на образованието; отговорното служебно положение на неговия автор /директор на училище/; факта, че документите с невярно съдържание са били използвани за постигане на преследваната цел - преминаване в по - горен клас на ученици с годишна оценка по математика „слаб 2". Този факт съдът изведе и от налагането на регистрирано предходно административно наказание на подс.П.И., наложено по реда на чл. 78А от НК за престъпление свързано с неизпълнение на влязъл в сила съдебен акт. Именно поради това и така наложеното ѝ наказание от първоинстанционния съд, настоящата инстанция намери за справедливо и поради това, че същата не за първи път не се съобразява с установения в страната правов ред и закони, като това деяние е сторила когато е била с професия, изискваща възпитание у подрастващите на обратното. Това обстоятелство съдът отчете като отегчаващо наказателната ѝ отговорност. Настоящият състав, разполагайки с правомощието да проверява по същество вътрешното убеждение на инстанцията по същество относно приетите за установени факти, включени в предмета на доказване намира, че фактическите изводи на районния съд относно авторството на жалбоподателката като извършител на инкриминираното деяние е правилен. За правно значимите факти и обстоятелства подсъдимата не се признала за виновна, като е дала съвсем кратки и лаконични обяснения. От една страна нейните обяснения са доказателствено средство /арг.чл.115 от НПК/, но и средство за защита, което тя упражнява по свое усмотрение. Затова достоверността на обясненията му относно фактите от предмета на доказване се оценява на общо основание в светлината на всички други доказателства и доказателствени средства, възприети непосредствено и районният съд извършва точно това. Ето защо, извода за авторството на инкриминираното деяние е изграден върху всички останали доказателства и в този смисъл не може да бъде удовлетворено искането за оневиняване.

Тук следва да бъде отбелязано, че първоинстанционният съд правилно е отчетел високата степен на обществена опасност на деянието - с действията си подс. П.И. е дала възможност на две лица без основно образование да се сдобият със свидетелства за завършено основно образование. Това прави извършените

деяния от подс. П.И., особено укорими и общественноопасни.Предвид изложеното досежно личността на дееца и особеностите на конкретните деяния, съдът правилно е намерил, че наказанието на подсъдимата не следва да бъде индивидуализирано съгласно разпоредбата на чл.54 от НК, тъй като в конкретния случай, не са налице изключителни или многобройни смекчаващи вината обстоятелства, при които и най-лекото предвидено в закона наказание би се оказало несъразмерно тежко. Тоест с налагането на наказанието от първоинстанционния съд в този му размер , подсъдимата ще има възможност да преосмисли постъпката си, да се поправи и да съобрази за в бъдеще поведението си със законоустановените порядки в обществото. Изложените обстоятелства правилно са мотивирали съдът да приеме, че за извършените от подс. П.И. деяния, относимо и справедливо ще бъде налагането на една година "лишаване от свобода" , чието изпълнение на основание чл.66,ал.1 от НК е отложено с изпитателен срок от три години. По отношение на подсъдимата П.И., са налице предпоставките за прилагане института на "условното осъждане": наложеното наказание е под три години "лишаване от свобода", към момента на извършване на деянията същата не е осъждана на "лишаване от свобода" за престъпление от общ характер с влязла в сила присъда, като съдът правилно е намерил, че за действителното поправяне и превъзпитание на подсъдимата не е необходимо да изтърпи ефективно наложеното и наказание. След извършване на цялостна проверка на постановената от Районен съд гр. Девня присъда, съобразявайки приобщените по надлежния процесуален ред доказателства, изложените в жалбата доводи и становищата на страните, въззивната инстанция установи, че при постановяване на обжалвания съдебен акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Присъдата е обоснована, правилна и законосъобразна, като на страните е била предоставена възможност да упражнят правата си в пълен обем, поради което липсват предпоставки за отменяване или изменение на присъдата

Предвид изложеното и на основание чл.338 от НПК, Варненският окръжен съд:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Присъда № 260002 от 21.04.2021 г., постановена по

НОХД № 71/2020 г. по описа на Районен съд – гр.Девня, Четвърти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____